

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK II

Łódź, piątek, 17 stycznia 1947 roku

Nr 16 (359)

Udaremniiona ingerencja

Stanów Zjednoczonych i W. Brytanii w sprawy wewnętrzne Polski. — Kto fałszywie informował zagranicę

W dniu 5 stycznia r. ambasador Stanów Zjednoczonych w Moskwie Smith wręczył wiceministrowi spraw Zagranicznych ZSRR Wyszyńskiemu notę adresowaną do ministra Mołotowa w sprawie wyborów w Polsce.

Dnia 13 stycznia minister spraw zagranicznych Mołotow wystosował notę do ambasadora USA w Moskwie Smitha.

Minister Mołotow w nocie swej oświadczył, iż

NIE MOŻE SIĘ ZGODZIĆ Z OSKARŻENIAMI WZGLĘDEM POLSKI

zawartymi w nocie USA z dnia 5 stycznia w sprawie wyborów w Polsce. Nota radziecka nie zgadza się z twierdzeniem, że rząd polski naruszył zobowiązania powzięte na konferencjach w Jałcie i w Poczdamie, które nakładały na ten rząd obowiązek przeprowadzenia wolnych wyborów powszechnych i tajnych z udziałem wszystkich partii demokratycznych i antyfaszystowskich.

Rząd USA zaznaczył, że podstawą tych oskarżeń i

JEDYNYM ŹRÓDŁEM JEST PISMO PRZĘSA PSL-u STANISŁAWA MIKOŁAJCZYKA,

którego informacje rząd Stanów Zjednoczonych uważał za możliwe powtórzyć w nocie do ZSRR.

Reprezje skierowane przeciw niektórym członkom partii p. Mikołajczyka zostały wymienione, lecz pominięto w nocie działalność pewnych grup tego stronnictwa. Działalność ta polega na mordach, skrytobójstwach, rabunkach, gwałtach, najeźdźcach na lokale wyborcze, a nawet zabójstwach dokonanych na szeregu członków komisji wyborczych.

RZĄD POLSKI NIE MOŻE POZOSTAĆ BIERNYM WOBEC TEGO RODZAJU ZAKŁÓCEN WOLNYCH WYBORÓW,

nawet jeśli sprawcy są członkami PSL-u. Ciężkie lata okupacji pozostawiły jesz-

cze ślady w społeczeństwie polskim. Sytuację utrudnia jeszcze działalność polskich kół emigracyjnych, których kontakt z podziemiem polskim został stwierdzony.

Rząd polski nie spełnił swoich obowiązków wobec społeczeństwa, gdyby nie starał się zapobiec tej akcji. W tym stanie rzeczy

WSZELKA INGERENCJA PAŃSTW OBcych BYŁABY NIESŁUSZNYM WTRĄCANIEM SIĘ W WEWNĘTRZNE SPRAWY POLSKIE.

Minister Mołotow nie widzi żadnych podstaw do ingerencji.

Identycznej treści nota została przesłana na rządowi Wielkiej Brytanii.

Nowy prezydent Francji

Został nim Auriol, wybrany głosami socjalistów i komunistów. — Prasa francuska o rozmowach Bluma w Londynie

Na wspólnym posiedzeniu obu izb parlamentu francuskiego obrany został jako pierwszy prezydent czwartej republiki francuskiej — socjalista Vincent Auriol. Auriol uzyskał w głosowaniu absolutną większość, oddano na niego 452 głosy na 883 głosujących. Pozostałe głosy podzielone zostały między kilku kandydatami. Komuniści popierali kandydaturę Auriola.

Pierwszym aktem państwowym nowoobranego prezydenta było przyjęcie dymisji rządu Bluma.

Vincent Auriol liczy 62 lata. Przez szereg lat był wybierany stałe do parlamentu francuskiego.

Nowy prezydent oświadczył, iż będzie pracował wytrwale dla pokoju wspólnie z innymi wielkimi mocarstwami.

Dzienniki paryskie potraktowały z rezerwą wizytę premiera Bluma w Londynie oraz wiadomość o zamiarze zawarcia w najbliższej przyszłości przymierza francusko-brytyjskiego.

Jedynie skrajnie prawicowa „Epoque” wyraża zadowolenie z tego powodu, nadmieniając, że podobną myśl wysunął de Gaulle w roku 1944 w dążeniu do utworzenia „bloku zachodniego”.

„Franc Tireur”, analizując punkt po punkcie komunikat oficjalny wykazuje, że zawiera on same obietnice. Dalej dzien-

nik zaznacza, że Blum w przededniu dymisji nie mógł podpisać układu. Ze zdaniem powyższym zgadza się półoficjalny „Monde”, pisząc: „Ogólnie biorąc rezultat podróży Bluma, polega na złamaniu lodów i daniu raczej impulsu do przeniesienia konkretnych rozwiązań takiego czy innego problemu”. Dziennik podkreśla specjalnie, że przeznaczenie węgla Zagłębia Ruhry w nadchodzących miesiącach nie zostało w Londynie ustalone. Sekunduje mu w tym „Humanite” zamieszczając artykuł pod tytułem: „Po rozmowach Blum — Attlee w Londynie, żadna wysyłka dodatkowego węgla niemieckiego do Francji nie nastąpi”.

Niemców jest więcej, niż było

w chwili wybuchu wojny. — Stanowią oni wciąż wielkie niebezpieczeństwo dla sąsiadów

Na wczorajszym posiedzeniu zastępców ministrów spraw zagranicznych ustalono, że państwa sojusznicze przedstawia swe stanowiska w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami w następującej kolejności.

Pierwsza wypowie się Polska. Nastąpi to w dniu 20-go stycznia. Dalej kolejno zabierać będą głos Holandia, Jugostawia, Australia i in.

Na wczorajszym posiedzeniu zastępców ministrów spraw zagranicznych 4 mocarstw w Londynie omawiany był problem austriacki. Postanowiono, że Francja, Stany Zjednoczone i Związek Radziecki przedstawić mają nowe projekty dotyczące przyszłości Austrii, zaś Wielka Brytania uzupełni swój projekt złożony już poprzednio.

Jednymyślnie zdecydowano, że Austria będzie mogła wypowiedzieć swoje zdanie, ale dopiero po wysłuchaniu tych

wszystkich państw z pośród 18 sojuszników, którzy wyrazili chęć przedstawienia swoich poglądów.

Według ogłoszonego wczoraj w Londynie memorandum jugosłowiańskiego, Jugostawia domaga się przyznania jej zamieszkałej przez Słowian części Karyntii i Styrii z miastami Klagenfurt i Villach.

Konferencja londyńska otrzymała ciekawą memorandum, podpisane przez gro- no wybitnych przedstawicieli szeregu państw, którzy w ciągu ostatnich miesięcy przeprowadzali dokładne badania nad zagadnieniem niemieckim.

Doszli oni do przekonania, że na skutek działalności podziemia hitlerowskiego i błędów sojuszniczych, sytuacja w Niemczech zagraża bezpieczeństwu Europy.

Pierwsze memorandum, które już zostało wysłane do Londynu stwierdza, że ni-

mo strat technicznych w wyniku klęski wojennej, Niemcy wygrali wojnę pod względem ludnościowym. Na skutek polityki stosowanej przez Hitlera wobec państw okupowanych, stosunek jest korzystny na rzecz Niemiec. Mimo strat wojennych, ocenianych na 3,5 miliona ludzi, ludność Rzeszy w chwili obecnej jest o 7 proc. większa niż w chwili wybuchu wojny.

Prócz tego na skutek polityki żywnościowej Niemcy są w znacznie lepszym stanie zdrowia od mieszkańców państw sąsiadujących. Na skutek tego są oni potencjonalnie silniejsi w stosunku do sąsiadów, niż byli w chwili wybuchu wojny.

Polityka denazyfikacyjna zawiodła zupełnie, wskutek braku wykwalifikowanego personelu. Ze sprawozdania wynika, że sieć organizacji podziemnych rozszerza się coraz bardziej i znaczenie ich rośnie z miesiąca na miesiąc.

Kandydaci Bloku Demokratycznego

LEON SCHILLER

Najznakomitszy reżyser i teatrolog polski, rektor WST, dyrektor Państwowego Teatru WP. w Łodzi.

Zwycięski strajk

Robotnicy brytyjscy wracają do pracy

Strajk kierowców ciężarówek w Londynie został zakończony. Kierowcy mają w sobotę przystąpić do pracy po przyznaniu im 44-godzinnego tygodnia pracy i 8-godzinnego dnia pracy. Godziny nadliczbowe mają być płatne.

Strajk trwał 11 dni. Wraz z „sympatykami” strajkowało ogółem 50 tys. osób.

Warunki dla Polaków

Górnicy brytyjscy nie chcą „intruzów”

Związek górników Wielkiej Brytanii zgodził się na zatrudnienie Polaków w angielskich kopalniach węgla pod 3 warunkami: 1) na przyjęcie Polaków muszą się zgodzić miejscowe oddziały związku, 2) Polacy muszą stać się członkami związku, 3) w wypadku nadmiaru sił roboczych Polacy mają pierwsi ulec redukcji. Narazie liczba Polaków, chcących skorzystać z tego pozwolenia jest bardzo nieznaczna, — zaledwie kilkadziesiąt osób może się zgłosić do pracy w kopalniach.

WICEK I WACEK (w dniu rocznicy „Expressu“)

Dziś u Wicka i u Wacka
Różnych typów schadzka:
To znajomi wielką rzeszą,
Z życzeniami do nich spieszą.

— Życie zdrowi, przyjaciele,
I na duszy i na ciele!
Niechaj zawsze los wam niesie
Szczęście w życiu — i Expressie!

W nastrojowej atmosferze
Drgnęło serce nawet w sknerze
I Szaberski, trzeźwa głowa,
— Na kaktusik się zrujnował!

Każdy składa dar po darze,
Promienieją gospodarze,
A okrzyki gzmia przyjaciół:
— Sto lat, Wiciu! Sto lat, Waciu!

Redakcja „Expressu Ilustrowanego“

EXPRESS ILUSTROWANY

Dziś mija rok od dnia ukazania się „Expressu Ilustrowanego“.

Rocznica ta ma znaczenie nie tylko dla nas, jest to bowiem rok niebywałego skoku w rozwoju powojennej prasy polskiej.

Żadne pismo, — ani przed tym, ani po tym — nie było przyjmowane przez t. zw. opinię publiczną (tj. przez pozostałą prasę i instytucje ją reprezentujące) z taką wrogością, z takim potępieniem, z taką pogardą i złośliwością — jak pismo, które mamy zaszczyt i przyjemność redagować.

Ukazanie się „Expressu“ było tematem protestów i interpelacji nawet na Walnym Zgromadzeniu Dziennikarzy w Łodzi oraz dochodzeń specjalnych Zarządu Głównego ZDRP, a poszczególnej dziennikarce i literaci wołali wręcz o interwencję władz, Milicji i innych czynników, żądając zamknięcia naszego dziennika.

No, i jak się to skończyło?

Po kilku tygodniach tej niebywałej kampanii, niektóre dzienniki, widząc że „Express“ nie może być uduszony, a przeciwnie ma wciąż wzrastającą poczytność, zaczęły nas... naśladować — w ogóle i w szczególności: zaczęły dawać powieści w odcinkach, karykatury, filmy rysunkowe, duże, kilkuszpaltowe i wielopiętrowe tytuły, rezygnując nawet — o, zgrozo! — z mądrych artykułów wstępnych...

Wystarczy zresztą porównać pisma łódzkie i nie-łódzkie z przed 17 stycznia 1946 r. (data ukazania się „Expressu“) z obecnie ukazującymi się, aby od razu rzuciła się w oczy olbrzymia różnica, gdyż to, co zrobił pierwszy (po wojnie) „Express“, zostało niemal przez wszystkich zastosowane.

A w kilka miesięcy po nas zaczął wychodzić szereg pism popołudniowych tego typu — w Warszawie i innych miastach Polski.

Na czym właściwie polegało to, czego pionierami (po wojnie) byliśmy my?

Nie na pogoni za „sensacją“, co nam zjadliwie zarzucano, nie na t. zw. „obniżaniu poziomu“, o czym żałośnie kwiliłi „pieknotuchy“ kawiarniane, lecz na urzeczywistnieniu dwóch następujących zasad:

1. Dziennikarstwo nie może być oparte na amatorstwie (niestety, nagminnie u nas rozpowszechnionym),

2. Dziennikarstwo — to nie tylko publika, to — życie samo, codziennie przez nas odzwierciedlane.

Przystępując do wydawania „Expressu“, postanowiliśmy skorzystać z wieloletniego naszego doświadczenia zawodowego i zastosować je w nowej rzeczywistości polskiej, w służbie Prawdy i autentycznemu Ludowi, odrzucając precz przestarzałe formy i przesady.

SIEDZA: (od lewej): WACŁAW DROZDOWSKI (autor „Wicka i Wacka“) Redaktor Naczelny KONSTANTY BOGUSŁAWSKI, KRYSZYNA BOERGEROWA (reportaże) ANDRZEJ ŻAŃSKI (autor powieści).

STOJA: Red. red. Kazimierz ZALEYSKI (reportaże), Adam OCHOCKI (kronika) Kazimierz ROZMYSŁOWICZ (Sport).

Administracja naszego pisma

RED. BOGUSŁAWSKI (w środku) z kierownikiem administracji H. ADAMSKIM (od lewej) i buchalterem J. BUJAKIEWICZEM (od prawej) w otoczeniu personelu technicznego i biurowego.

I to dało właściwe rezultaty: z satysfakcją i dumą stwierdzamy, że dziś czytelnicy naszego pisma prawie pół miliona ludzi codziennie.

W przeświadczeniu więc, że dobrze spełniliśmy swoje zadanie, zamykamy pierwszy rok naszej pracy, zdecydowani nadal stale ją ulepszać, usuwać uster-

ki i sięgać coraz wyżej i głębiej — w służbie i dla dobra naszej Odrodzonej Ojczyzny.

17. I. 47.

100.000 rowerów wyprodukujemy w r. 1947

Na terenie kraju mamy 5 czynnych fabryk rowerów i części rowerowych, które podlegają Zjednoczeniu Przemysłu Motoryzacyjnego oraz oddziału rowerów Bydgoszczy.

Po przewyciężeniu trudności technicznych i surowcowych przemysł rowerowy osiągnął poziom produkcji przedwojennej.

Fabryki Zjednoczenia wyprodukowały około 20.000 rowerów, wykonując plan w 100 proc. W 1947 r. plan przewiduje wyprodukowanie 100.000 rowerów. Plan ten jest najzupełniej realny, gdyż zapotrzebowanie surowca, poza rolkami do łożysk kulkowych sprowadzanych ze Szwecji, jest obecnie całkowicie pokrywane przez fabryki krajowe.

„Zimne lato“ Ręć idzie wciąż w górę

Wczorajszy dzień przyniósł dalszy wzrost temperatury i słusznie zauważył pewien obywatel, że to nie jest już ciepła zima, ale raczej — „zimne lato“.

Temperatura wczoraj w Łodzi wynosiła 4 stopnie powyżej zera. Nie była jednak najwyższa w kraju, gdyż według otrzymanych przez nas informacji we Wrocławiu i Gdyni notowano wczoraj 7 stopni ciepła!

W Katowicach było 6 stopni, w Płocku i Częstochowie po 5, w Jeleniej Górze i Krakowie po 4 stopnie ciepła i t.d.

Jeszcze trochę a... zakwitną w styczniu przylaszczki i pierwiosniki. (w)

Zgubiony „Zenith“

Można go odebrać na posterunku M. O.

Na Zabłociu przechodzący ulicą Kwiatkowską milicjant Henryk Stefański znalazł kieszonkowy zegarek męski marki „Zenith“.

Zegarek uczciwy milicjant zaniósł na posterunek M. O. w Radogszczy, gdzie prawy właściciel może go odebrać po dokładnym określeniu zegarka i okoliczności zguby.

Matki z dziećmi

mogą wsiadać przednim pomostem

Niedawno na łamach „Expressu“ zamieściliśmy list pewnej obywatelki, domagającej się uprzywilejowania kobiet w ciąży i matek z dziećmi, aby one mogły wsiadać także i przednim pomostem tramwajowym.

Dyrekcja Kolei Elektrycznych Łódzkich wyjaśnia, że matki z małymi dziećmi lub kobiety ciężarne mają prawo wsiadania do tramwaju również i przez przedni pomost. Służba ruchu otrzymała polecenie niestawiania przeszkód w wymienionych wypadkach.

W każdej gminie akuszerka Dotacje Ministerstwa Zdrowia

Jednym z podstawowych zadań publicznej służby zdrowia jest prowadzenie skutecznej walki ze śmiertelnością noworodków i niemowląt oraz ze schorzeniami ginekologicznymi kobiet na wsi.

W tym celu Ministerstwo Zdrowia udzieli w ramach preliminarza budżetowego na rok 1947 dotacji dla samorządów z przeznaczeniem na wynagrodzenia dla położnych gminnych. Miesięczne wynagrodzenie dla położnych tych wynosić będzie 3.000 złotych.

Wrogowie czystości

Do fabryki mydła Rubinowicza przy ul. Limanowskiego 101 zakradli się nieznani sprawcy, którzy zrabowali 20 kg. koju, przeznaczonego do produkcji mydła.

Wrogów czystości poszukuje milicja. (w)

Pojutrze-głosujemy!

Tylko wspólnym wysiłkiem odbudujemy kraj!

Do urn wyborczych pośpieszymy dopiero pojutrze, ale już od kilku dni daje się wyczuć charakterystyczny przed wielkimi wydarzeniami nastrój przedświąteczny.

Nastrój ten podkreśla piękna, niemal wiosenna pogoda, oraz Przygotowania do innej, zbiegającej się z tą uroczystości, a mianowicie do rocznicy oswobodzenia Łodzi.

Agitacja przedwyborcza zmieniała w ostatnich dniach swój charakter: z wiecowej na uliczną, prowadzoną przy pomocy barwnych plakatów i przekonujących hasel, które wykwitły na frontonach domów łódzkich, na płotach i słupach.

Hasła akcentują konieczność zjednoczenia się w wysiłkach nad dalszą odbudową Państwa i wykazują szkodliwość wszelkiego rodzaju przejawów dywersji.

Ulicami miasta przejeżdżają udekorowane wozy tramwajowe z aktualnymi sloganami przedwyborczymi, umieszczonymi na dachach wagonów, a już powszechną emocję wywołuje pięknie udekorowany wóz tramwajowy z siedzącą wewnątrz przygrywającą orkiestrą.

Zima się jeszcze nie skończyła i niewątpliwie jeszcze nieraz ściśnie mroź, ale ludzie w resztkach śniegu, topniejących w promieniach słońca, i w błękitnie nieba widać symbol — symbol odradzającego się, szczęśliwego, lepszego Jutra!

Mit Londynu rozwiązał się Pójdziemy drogą realną i prostą ku lepszej przyszłości

Pracownicy Centrali Tekstylnej, ponownie zgromadzeni w kinie „Bałtyk“, wysłuchali referatu naczelnego dyrektora tej instytucji ob. Strocjana.

Mówca rozprawił się z mitem „Londynu“, na którym całą swą działalność opiera obóz Mikołajczyka, łączący się z nielegalnym ruchem. W świetle wypadków politycznych ostatniej doby, przekonujemy się niezbicie, która koncepcja okazała się lepsza: „londyńska“, czy też oparcie się o sojusz z ZSRR, gwarantujący nam niepodległość, nienaruszalność granic i lepszą przyszłość państwa Polskiego.

Stronnictwa demokratyczne, wybierając tę drugą koncepcję, dowiodły, że trafnie oceniły sytuację polityczną.

Przechodząc do omówienia odbudowującego się naszego życia gospodarczego,

ob. Strocjan podkreślił, że pod tym względem wyprzedziliśmy inne państwa, które chociaż też doznały okrucieństwa okupacji hitlerowskiej, jednak, znacznie mniej ucierpiały od nas. A mimo to, my dzisiaj prowadzimy już od dłuższego czasu planową gospodarkę, podczas gdy w takiej Francji np. dopiero się zaczyna myśleć o planowaniu.

To też wszyscy, którzy pragną realizacji planu odbudowy gospodarczej naszego kraju, którzy chcą naprawdę suwerennej, silnej i bogatej Polski, winni w nie dzielnych wyborach wypowiedzieć się za Blokiem Stronnictw Demokratycznych, bo to jest jedyna droga, po której Polska iść powinna.

Zebrań zakoficzoną wspólnym odśpięciem „Roty“.

Kto wygrał pół miliona?

Niedowiarki — wydobądźcie z szaf obligacje Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju i sprawdźcie, czyście przypadkiem nie wygrali!

Jest pewna kategoria ludzi, którzy z niedowierzaniem odnoszą się do aktów państwowych. Gdy Rząd Jedności Narodowej rozpiął Premiową Pożyczkę Odbudowy Kraju nie brakło i takich obywateli, którzy podpisali, bo „nie wypadło inaczej“, ale w głębi duszy byli pewni, że ta obligacja, to tylko tak „na niby“, bo w gruncie rzeczy to przecież nic nie jest warte...
W przeciągu jednego i drugiego obligacji głęboko do szaty i westchnął tylko ciężko, przypominawszy sobie o pieniądzach, które wpuścił na Pożyczkę...

Obywatele — niedowiarki! Wydobądźcie z szaf obligacje, weźcie gazetę do ręki i pilnie, pilnie uważajcie, bo...

...dnia 15 bm. w sali konferencyjnej Ministerstwa Skarbu odbyło się pierwsze Publiczne losowanie Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju, w wyniku którego wygrane padły na następujące numery:

po 500 tysięcy złotych — seria Nr 23379, Obligacja Nr. 9, Seria 23669, Obligacja Nr 1;
po 200 tysięcy zł. — Seria Nr. 27028 Obligacja Nr 12, Seria 24281 Obligacja Nr 31, Seria 23958 Obligacja Nr. 22 i seria Nr. 27028 Obligacja Nr. 16;
po 100 tys. złotych: Seria 24704 Obligacja Nr 10, Seria 26936, Obligacja Nr

3, Seria 26936, Obligacja Nr. 21, Seria 23379, Obligacja Nr 39, Seria 27877 Obligacja Nr 15 i seria 23788 Obligacja Nr 32.

W toku losowania omówiona została technika pożyczki i wyjaśniony został sposób przeprowadzania losowań.

Losowanie PPOK odbywa się dwa razy do roku — 15 kwietnia i 15 października. Ponieważ obecne losowanie odnosi się do okresu roku 1946, w bieżącym roku odbęda się jeszcze dwa losowania.

Emitowana pożyczka w wysokości 4,5 miliarda złotych została podzielona na 5 emisji, Emisje A, B, C, D i E, opiewają każda na łączną wartość nominalną po jednym miliardzie złotych, zaś emisja E pół miliarda złotych. Każda emisja miliardowa dzieli się na 10 tysięcy serii, z których każda obejmuje 50 obligacji wartości nominalnej 2.000 złotych.

W pierwszym trzyleciu pożyczki odbywać się będą losowania premiowe. — Plan przewiduje dla każdej emisji miliardowej na jedno losowanie w pierwszym trzyleciu 2.500 obligacji na łączną kwotę złotych 20 milionów — przy następujących ilościach i wartościach premii: dwie premie po 500 tysięcy złotych, 4-rd premie po 200 tysięcy złotych, 6 premii po 100 tysięcy złotych, 88 premii po 50 tysięcy złotych, 600 premii po 10 tysięcy złotych i 1.800 premii po 4000 złotych.

Jak więc widzimy, „puer nima“, Wszystko jest jasne, jak na dłoni, Obligacja Pożyczki Premiowej jest takim samym papierem wartościowym, jak wszelkie inne, a że istotnie przedstawia wartość — możemy się najlepiej przekonać z tego, że wylosowane obecnie dwie premie po pół miliona złotych, 4 po 200 tysięcy i 6 po 100.000 złotych wygrał ludzie żywi.

Uroczystości w Łodzi w 2-gą rocznicę wyzwolenia naszego miasta

Dziś rozpoczęły się w mieście naszym uroczystości, związane z drugą rocznicą oswobodzenia Łodzi.

W godzinach rannych odprawiona została Msza św. w Kościele Garnizony, w którym wzięły udział stacjonowane w Łodzi jednostki Wojska Polskiego, KBW, MO, ORM, PW, Straży Pożarnej oraz organizacje młodzieżowe ZWM, OM TUR i ZHP, — transmitowane było na wszystkie rozgłośnie Polskiego Radia.

Po Mszy św. uformowany zostanie pochód który przeciągnie ulicą Piotrkowską do Grobu Nieznanego Żołnierza przy Kościele Katedralnym, gdzie nastąpi złożenie wieńców. Po oddaniu hołdu poległym za wolność, pochód powróci tą samą trasą na Pl. Wolności, gdzie się rozwiąże.

Właściwe uroczystości dla upamiętnienia historycznego momentu oswobodzenia naszego miasta z pod jarzma okupanta odbęda się jutro.

Program przewiduje o godz. 9-ej rano nabożeństwo w kościele katedralnym z

działem władz, urzędów i wojska, o godzinie 10.30 — złożenie wieńców przed pomnikiem poległych o wyzwolenie Łodzi w Parku Poniałowskiego, o godz. 13 — ogólną manifestację społeczeństwa łódzkiego na Placu Wolności, a o godzinie 17.30 — uroczyste posiedzenie Miejskiej Rady Narodowej w sali teatru Wojska Polskiego, ul. Jaracza 27.

W związku z przypadającą rocznicą oswobodzenia Łodzi Obywatelski Komitet Obchodu Uroczystości wzywa właścicieli sklepów do udekorowania wystaw sklepowych w dniach 18 i 19 bm., kierowników zaś instytucji, zakładów, przedsiębiorstw i t. d. do odpowiedniego ozdobienia fasad domów.

Należy stwierdzić, że wczoraj jeszcze przed tym wezwaniem wiele domów łódzkich przybrało już odświeżony wygląd. To ludność samorzutnie przystąpiła do dekoracji pragnąc, aby miasto nasze w dniu tak wielkiej rocznicy wyglądało jak najbardziej uroczyste.

SPORT

Jeśli wrócą będzie dobra ciężka waga

Sygnalizują nam, że kilku pięściarzy, podobno nawet nieprzeciętnych, przebywających na emigracji w niedługim czasie powróci do kraju.

Są to zawodnicy: Czyż (waga musza), Wypeid (waga kogucia), Torsk (waga lekka), Szczypiński (waga półciężka) i Raszko (waga ciężka).

Jest to bez mała cała drużyna pięściarska. Bokserzy ci przebywają obecnie we Włoszech i zapowiadają swój powrót. Podobno są to nieprzeciętni zawodnicy, którzy dowiedli swej wartości nie w jednej walce stoczonej na emigracji z wypróbowanymi pięściarzami Włoch, Francji, Anglii.

Związka przedstawiciel wagi ciężkiej, Raszko, ma być bardzo dobrym bokserem. O ileby wieści te potwierdziły się, pięściarze ci wrócili do Polski, zyskalibyśmy wreszcie wartościowego zawodnika w wadze ciężkiej, który godnie reprezentowałby nasze barwy narodowe w spotkaniach międzypaństwowych.

Słabe widoki dla naszych hokeistów

Z powodu gwałtownej odwilży projektowane mecze sparingowe naszych czołowych hokeistów, które miały się odbyć w Krakowie i Katowicach, nie doszły do skutku.

Zarząd PZHL, licząc się z możliwością poprawy aury, przesunął terminy tych zawodów na dzień 21 i 22 bm. Odbyły się one tuż przed mistrzostwami Polski.

Jak narazie, istnieje słaba nadzieja by mecze treningowe mogły się w zamierzonym terminie odbyć. Projekt rozegrania finałowych spotkań o mistrzostwo Polski w Łodzi, też jest bardzo poważnie zagrożony.

Łódź — Wybrzeże

Termin meczu ustalony i potwierdzony

Mecz pięściarski Łódź — Wybrzeże ponad wszelką wątpliwość dojdzie do skutku. Wybrzeże potwierdziło już termin 26 stycznia zapropozowany przez ŁOZB.

W związku z tym ustalony już został skład reprezentacji Łodzi. Opiera się on na zawodnikach Zryw i Gejera, gdyż pięściarze LKS są zajęci na innym froncie — mecz mistrzowski z Lublinianką.

Walczyć więc będą Kamiński, Czarniecki, Mazur, Woźniakiewicz, Kaliński, Trzęsowski, Janicki, Jaskóła.

Jak się dowiadujemy, Taborek podczas ostatniego pobytu w Zrywie na Śląsku doznał poważnej kontuzji. Mianowicie złamał rękę i na dłuższy czas jest unieruchomiony. Dlatego też kapitan zw. nie wystawił go na reprezentacji Łodzi przeciwko Wybrzeżu.

Stasiak, przeszedł operację ucha i miał pozostać w szpitalu na kuracji dwa dni. Niestety, obowiązki zawodowe nie pozwoliły mu z tego skorzystać. Stasiak musiał zgłosić się do pracy.

Niewadził, któremu w Poznaniu rozcięto powiekę, jest pod obserwacją lekarza, gdyż rana ropieje. I ten pięściarz na pewien czas jest unieruchomiony.

Janicki, poddał się badaniu lekarskiemu, które ustaliło, że jego dolegliwości nie są groźne i nie zachodzi konieczność zastosowania zabiegu chirurgicznego. Leczenie prowadzone będzie inną metodą i dolegliwości tego pięściarza znikną.

Niedźwiedzia przysługa

Na marginesie nadzwyczajnego walnego zebrania Ł.O.Z.P.R

Niecodzienne wydarzenia ostatnich miesięcy zaciążyły fatalnie na życiu i rozwoju łódzkiej piłki ręcznej. Ci, co ustroili się w togi obrońców prawa, wyświadczyli sportowi łódzkiemu prawdziwie niedźwiedzią przysługę. Targi i protesty wywołały galimatias. Ludziom chętnym do pracy opadły ręce.

Podziękowali!

Rozpoczęły się rządy komisaryczne

— ot takie sobie przyłożenie angielskiego plasterka na ropiejącą ranę.

Nic dziwnego, że nadzwyczajne walne zebranie zwołane dla przewentylowania tej dusznej atmosfery wywołało duże zainteresowanie, zwłaszcza wśród tych, którzy powołani są z racji swego zawodu do obserwacji przejawów życia sportowego i jego kontroli. Mamy tutaj na myśli przedstawicieli prasy

sportowej, która stawiała się, jak nigdy dotychczas, w komplecie i dyrektor Wojewódzkiego Urzędu WF. i PW. w Łodzi ob. Nonas, który też uważał za właściwe zainteresować się bliżej tym co się w ŁOZPR dzieje.

Stalo się. Domniemani obrońcy praworządności sami nie uczynili zadość wymogom regulaminowym (mistrzostwa), a na nadzwyczajne walne zgromadzenie przyszli z pustymi rękami... nawet bez sprawozdań.

Nie możemy więc odmówić słusności tym, którzy nie negują celowości zwołania zebrania, wskazywali, że jest ono przedczesne. Ale skoro się już tak daleko zaszło trzeba było, nolens volens, brnąć dalej.

Bo i jakże tu nie skwitować z dokonanej pracy ludzi, żyjących jak najlepsze chęci, zwłaszcza, że są to jednostki dobrze już na tym terenie zasłużone?

Tym bardziej, że ludzi brak!

Tak! Właśnie, brak ludzi chętnych do pracy skłonił obradujących do wystąpienia ustnych sprawozdań, ad hoc skoncowanych udzielenia absolutorium.

Nie jednogłośnie!

Były głosy przeciwnie, jak należało się tego zresztą spodziewać.

Lecz na szczęście były to głosy dla dobra sportu polskiego nieistotne, chociaż z grona obrońców praworządności pochodziły.

Gdy i tę zapórę usunięto obrady potoczyły się gładko. Przeprowadzono wybory nowych władz, zdecydowano zwołać jeszcze jedno nadzwyczajne walne zebranie z tym, że dotychczasowego komisarza zobowiązano również do złożenia sprawozdań, słusznie zresztą należnych ŁOZPR a nie, jak mylnie sądzą niektórzy, tylko Polskiemu Zw. Piłki Ręcznej, jako tej instytucji, która go powołała.

Z wyborami nowych władz związku szło dość ciężko, gdyż starzy działacze zrazili się i wolą odczekać aż czas zrobi swoje i cała ta tragifarsa pójdzie w niepamięć.

Lecz i z tym zdołano się uporać. Znalezli się ludzie którzy mają pełną pracę na realne tory.

Tak się zakończyły rządy komisarza na terenie ŁOZPR.

Do nowego zarządu ŁOZPR wybrano w głosowaniu tajnym:

prezes — Woliński (ZZK), wiceprezesi — Gutmajer (AZS) i Lempart (Zryw), sekretarze — Olechnowicz (TUR), skarbnik — Kulesza (YMCA), przewodniczącą cy WG. i D. — Maciejewski (Zryw), a WSS — Szwed.

Do komisji rewizyjnej wybrano pp. Kościelskiego i Bileckiego z HKS. Jest to wyraz wdzięczności dla tych osób za dotychczasową ich pracę w nadzwyczajnie ciężkich warunkach i Zakrzewskiego (AZS).

Na kurs łyżwiarski

KP Zjednoczone wysłało Przyborowskiego

Klub sportowy Zjednoczone wysłał swego zawodnika Przyborowskiego A., na łyżwiarskie mistrzostwa Polski na 500 i 1500 mtr. Łódzianin startować będzie w wyżej wymienionych konkurencjach z Katarczykiem.

Szwajcaria protestuje

zapowiadając bojkot olimpijskich igrzysk zimowych

Cały świat sportowy jest wstrząśnięty uchwałą jaką powziął ostatnio Szwajcarski Komitet Olimpijski, zapowiadająca wycofanie się z zimowych igrzysk olimpijskich w 1948 roku w Saint Moritz.

Chodzi tutaj o konkurencje narciarskie. Uchwała ta powzięta została na znak protestu przeciwko uchwale Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, która uznała narciarzy — przewodników górskich za zawodowców.

Szwajcarski Związek Narciarski stwierdza przy tej okazji, że właśnie najlepsi narciarze Szwajcarii są przewodnikami górskimi i uchwała zabraniająca im udziału w Olimpiadzie jest niezłociwa i niesportowa nawet. Związek Szwajcarski nie zamierza pogodzić się z tym i wszczął akcję, mającą na celu

obalenie tej uchwały. W pierwszym rzędzie wystosowano do członków Między narodowej Federacji apel wzywający do zniewidowania tej uchwały i podpisania zbiorowego protestu przeciwko dyskwalifikacji, jako amatorów, przewodników górskich.

Igrzyska w Saint Moritz pozbawione udziału narciarzy szwajcarskich stracą bardzo wiele na swej atrakcyjności zarówno sportowej jak i widowiskowej, nie mówiąc już o tym, że przewidziany dochód finansowy zmniejszy się przynajmniej o połowę.

Sądząc z ogólnie panujących nastrojów, należy liczyć się z tym, że stanowisko Szwajcarii w tej zasadniczej sprawie poprą również inne zainteresowane państwa i że krzywdząca uchwała ta zostanie zmieniona.

Mistrzostwa Europy w Polsce

P. Z. L. A. podtrzymuje swą ofertę na zorganizowanie mistrzostw w Warszawie

Podczas pobytu w Oslo przedstawiciele PZPL wyrazili gotowość podjęcia się organizacji przyszłych mistrzostw lekkoatletycznych Europy, które odbędą się w roku 1950. Taką samą ofertę złożyli Czesi, którzy chcieliby mieć mistrzostwa u siebie w Pradze. Ostatnio wpłynęła taka sama propozycja ze strony Szwajcarskiego Zw. Lekkoatletycznego.

Międzynarodowa Federacja Lekkoatletyczna, mając do wyboru aż trzech kandydatów, wystosowała ostatnio do nich zapytanie, czy nadal podtrzymują

swą propozycję. Takie też zapytanie wpłynęło pod adresem PZLA.

Po porozumieniu się z PDWF i odpowiednimi czynnikami państwowymi, PZLA ponownie oświadczył swą gotowość podjęcia się organizacji mistrzostw lekkoatletycznych Europy w roku 1950, licząc się z tym, że do tego czasu Polska będzie miała już odpowiedni stadion. Mistrzostwa te odbyłyby się w Warszawie.

Ciekawe, której ofercie dadzą pierwszeństwo?

Ł. K. S. bez własnego lokalu

Tworzenie nowych sekcji napotyka na wielkie trudności

W lokalu LKS odbędzie się zebranie sekcji pływackiej. Była to kiedyś czołowa sekcja sportu pływackiego Łodzi i dzisiaj LKS postanowił postawić ją ponownie a odpowiednim poziomie. Zebranie wyznaczono na dzień 18 bm. w lokalu klubu KS przy ul. Kościuszki 85 na godz. 17.

W związku z tym, zarząd LKS wzywa wszystkich byłych członków sekcji pływackiej i sympatyków do licznego przybycia i wzięcia udziału w obradach.

Jak nas informują, LKS nosi się również z myślą zorganizowania sekcji kajakowej. W Łodzi jest wielu zwolenników tego sportu, którzy nie znajdują odpowiedniego oparcia i działają luzem. Chodzi o zorganizowanie w tym wypadku ruchu kajakowego na terenie Łodzi. Obecny sezon martwy LKS pragnie wy-

korzystać na prace organizacyjne, ażeby z nastaniem wiosny rozpocząć pracę sportową. O zebraniu organizacyjnym sekcji kajakowej nastąpi oddzielne zawiadomienie.

W swej sportowej działalności LKS natrafiła na wielką, jak dotychczas, nieprzewidywaną przeszkodę. Jest nią brak odpowiedniego lokalu. Mimo czynionych licznych starań lokalu takiego LKS-owi dotychczas nie udało się uzyskać. Tym tłumaczy się, że LKS, nie mając możliwości organizowania innych sekcji, ogranicza swą działalność. Dlatego brak w klubie sekcji tenisa stołowego i innych, wymagających odpowiedniego pomieszczenia.

Może z biegiem czasu czynniki decydujące pomogą LKS-owi w zdobyciu własnego lokum?

